

17. — Наризателно имя е това, съ кое-то ся показва общо за всички прѣдмѣты, что сѣ отъ единъ видъ на пр. *Uomo* челоувѣкъ, *Città* градъ, *fiume* рѣка и пр.

18. — Имя прилагателно е рѣчь, коя-то ся прилага при сѣществителны имена за да покаже качество-то или количество-то имъ; на пр. *grande* голѣмъ, *buono* добъръ, *buon' uomo* добъръ челоувѣкъ, *alta casa* висока кѣща.

ГЛАВА ВТОРА.

Видно измѣненіе на имена и членове.

19. — У сѣществителны-ты имена различавать три свойства, сирѣчь изгядвать ся по родъ, число и надежъ.

20. — Родове въ Италианскый языкъ сѣ два: *мѣжскый* (*genere mascolino*) и *женскый* (*genere feminino*).

21. — Числа сѣ двѣ: *Единственно* (*singolare*) и *Множесственно* (*Plurale*).

22. — Падежіе сѣ 6: *Il Nominativo* (Именителень), *il Genitivo* (родителень), *il Dativo* (дательень), *l'Accusativo* (винителень), *Vocativo* (звательень) и *l'Ablativo* (творительень).

Именишелень падежъ служи за отвѣтъ на pytanie: кой, что?

Родишелень служи за отвѣтъ на pytanie: чій? чіе?